

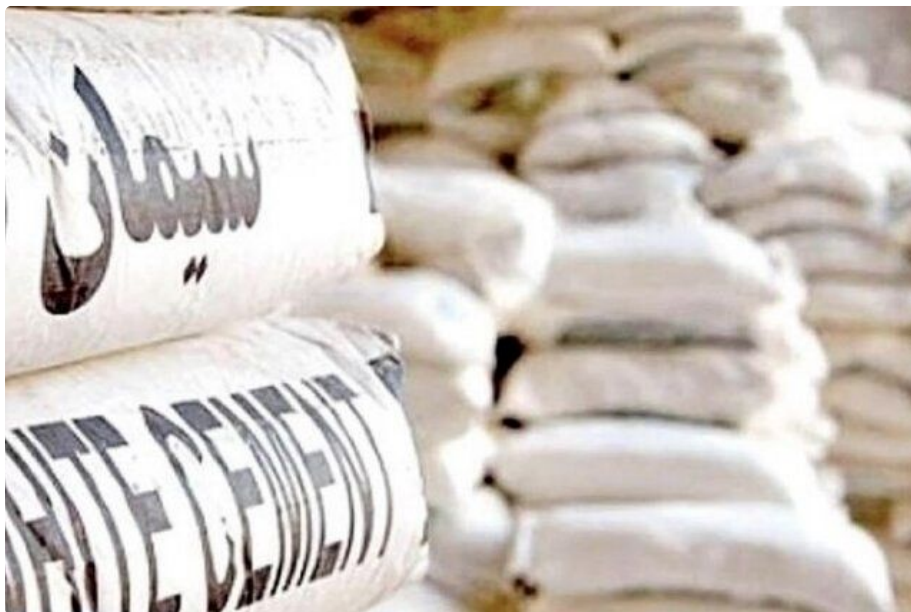

نائب رییس هیات مدیره انجمن کارفرمایان سیمان؛

هزینه های سربار قطع انرژی روی دوش تولید

کدخبر: ۴۵۶۶۱۲ - ۱۳:۵۲ - ۱۴۰۰/۰۹/۰۲

درحالی که در ماههای اخیر تولید با چالش های بسیاری روبرو بوده حال با شروع فصل سرد شاهد قطع گاز واحدهای سیمانی و فولادی هستیم که این امر هزینه های سربار بخش تولید را افزایش می دهد.

به گزارش اقتصادنیوز ؛ صنعت سیمان کشور در شرایطی به استقبال فصل سرد سال می رود که تابستان را با قطعی برق و کاهش تولید ناشی از آن پشت سر گذاشت و حالا با قطعی گاز در میانه آبان ماه (با اوج گرفتن مصارف خانگی) روزهای سختی را پیش رو دارد.

این در شرایطی است که صنایع کشور در ماههای گذشته چالشهای بسیاری را از سرگذرانده اند. همه گیری کرونا و تاثیری که بر اقتصاد و تولید گذاشت، تحریم ها ، نوسانات رو به رشد نرخ ارز، افزایش نرخ حاملهای انرژی، رشد قیمت حمل و نقل، افزایش قیمت مواد اولیه، قطعات یدکی و مصرفی، تجهیزات زیرساختی و... هزینه های تولید را به طرز چشمگیری افزایش داده. افزایشی که به گفته فعالان صنعتی با درآمدها همخوانی ندارد و نگرانی هایی را نسبت به آینده این صنعت با خود همراه کرده است.

در این باره، نایب رییس هیات مدیره انجمن کارفرمایان سیمان با ابراز نگرانی از افزایش هزینه های تولید در این بخش و تاثیر قطعی برق و گاز بر تولید سیمان گفت: در ۶ ماه ابتدایی امسال تولید کلینکر کشور به دلیل قطع برق نسبت به ۶ ماهه اول سال قبل، به میزان ۳/۲ درصد کاهش یافت که این مقدار کاهش باعث شد تا قیمت سیمان در تابستان بشدت متلاطم شود و یقیناً در صورت قطع گاز در زمستان، این روند کاهشی تولید بیشتر نیز خواهد شد.

سیدعباس حسینی با اشاره به اینکه افزایش هزینه های تولید به دلیل رشد قیمت حامل های انرژی، نوسانات نرخ ارز و تحریم های ظالمانه مهمترین چالش صنعت سیمان است، توضیح داد: قیمت گاز مصرفی در این صنعت با افزایش ۲۷۸ درصدی در طول شش ماه اول سال جاری، از ۱۱۹ تومان به ازاء هر متر مکعب در فروردین امسال به ۴۵۰ تومان در مهرماه رسیده است. در واقع صرفاً از محل افزایش نرخ حامل های انرژی، قیمت تمام شده تولید بالغ بر ۳۵ درصد رشد داشته است و با احتساب افزایش سایر هزینه های تولید، نه تنها ادامه فعالیت در اکثر کارخانجات سیمانی با چالش جدی مواجه خواهد شد، بلکه افزایش سرسام آور هزینه های جاری موجب شده که عملاً امکان توسعه، بازسازی و نگهداری از سیستم های کارخانه وجود نداشته باشد و این اتفاق موجب نگرانی ها و چالش های اساسی در خصوص تداوم تولید شده. به این ترتیب در سالی که از سوی مقام معظم رهبری به نام تولید، پشتیبانی ها، مانع زدایی ها نامگذاری شده، واحدهای تولیدی با چالش های بسیاری در راه تولید روبه رو خواهند شد.

نایب رییس هیات مدیره انجمن کارفرمایان سیمان، توضیح داد: در حال حاضر بیش از ۷۰ درصد از هزینه های تولید در کشور به صورت مستقیم و غیر مستقیم ارز محور است. صنعت سیمان هم از این قاعده مستثنا نیست. به گونه ای که بالغ بر ۲۰ درصد تجهیزات مورد نیاز کارخانجات سیمان از طریق تولیدکنندگان خارجی تامین می شود. لذا افزایش ناگهانی نرخ ارز در سال گذشته و نوسانات آن، هزینه های هنگفتی را به این صنعت تحمیل کرده. این درحالی است که در سال گذشته و امسال، عوامل دیگر تولید نظیر هزینه های خرید آجر نسوز، تامین قطعات ریخته گری و سایشی، خرید پاکت سیمان، حمل و نقل و استخراج معدنی نیز به تبع افزایش خیلی شدید نرخ ارز و تورم، رشد چشمگیری داشته و هزینه های تولید در صنعت سیمان را به شدت بالا برده اند.

حسینی یادآوری کرد: ظرفیت تولید سیمان در سالهای منتهی به انقلاب در سال ۱۳۵۷، حداکثر هشت میلیون تن در سال و تولید واقعی سال ۱۳۵۷ معادل ۱۵/۷ میلیون تن سیمان بوده است. به عبارت دیگر از ابتدای ایجاد خطوط تولید سیمان در کشور تا سال ۱۳۵۷، مجموعاً ۵۹ میلیون تن سیمان در کشور تولید شده. در حالی که صنعت سیمان در سالهای بعد از انقلاب با رشد قابل توجهی همراه بوده و ظرفیت کنونی تولید به ۸/۸۸ میلیون تن در سال رسیده. به طور مثال در سال گذشته با وجود تمام مشکلات و تحریمها، معادل ۷۲ تن کلینکر تولید شده و بیش از ۷۸ تن نیز تحویل کل سال بوده است. به طور حتم این میزان رشد در صنعتی که پایه و زیربنای توسعه کشور محسوب می‌شود از افتخارات نظام است.

او با طرح این پرسش که در کدام صنعت چنین رشدی را شاهد بوده‌ایم؟ گفت: صنعت سیمان با قدمتی که دارد، سرمایه ملی محسوب می‌شود اما این سرمایه ملی با عدم تناسب هزینه و درآمد در حال از بین رفتن است، چرا که بر اساس آخرین آمار ارایه شده از سوی مرکز آمار ایران، ارزش افزوده بخش صنعت از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۹ حدود ۶ درصد کاهش یافته و در سال ۹۸ نیز حجم سرمایه گذاری در اقتصاد ایران به میزانی کمتر از استهلاک رسیده است. کاهش حجم سرمایه‌گذاری به سطحی کمتر از میزان استهلاک به معنای آن است که سرمایه گذاری انجام شده در اقتصاد ایران، حتی خسارت ناشی از استهلاک ماشین‌آلات و ساختمانها را نیز جبران نکرده و از این بابت زنگ خطر جدی به صدا درآمده است. این زنگ خطر در صنعت سیمان بسیار بسیار جدی‌تر خواهد بود.

مدیرعامل هلدینگ سیمان تهران، با اشاره به اینکه در زمستان امسال هم قرار است برای جلوگیری از قطعی گاز خانگی، گاز صنایع و نیروگاهها قطع شود، یادآوری کرد: چنانچه در زمستان امسال گاز واحدها قطع شود و کارخانجات مجبور به استفاده از مازوت باشند، هزینه حمل مازوت هم به هزینه‌های تولید اضافه می‌شود و باز هم قیمت تمام شده از ناحیه تامین انرژی بالاتر خواهد رفت. این در شرایطی است که تمامی واحدهای تولیدی امکان استفاده از سوخت جایگزین، یعنی مازوت را ندارند.

او با اشاره به مزیت‌های خوب صنعت سیمان در کشور همچون مزیت انرژی، معادن باکیفیت، امکان صادرات، نیروی کار باتجربه و تربیت شده و... ابراز امیدواری کرد که دولت محترم و برنامه‌ریزان برای حمایت از این صنعت با تمام مزیت‌های خوبی که دارد، برنامه جامعی داشته باشند.